

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 29 juni 2022
(OR. en)**

**2022/0090 (COD)
LEX 2173**

**PE-CONS 24/1/22
REV 1**

**ENER 221
ENV 496
CLIMA 232
IND 192
RECH 294
COMPET 390
ECOFIN 494
CODEC 771**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM ÄNDRING AV FÖRORDNINGARNA (EU) 2017/1938
OCH (EG) nr 715/2009 VAD GÄLLER GASLAGRING**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/...

av den 29 juni 2022

om ändring av förordningarna (EU) 2017/1938 och (EG) nr 715/2009
vad gäller gaslagring

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommitténs,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ Yttrande av den 18 maj 2022 (ännu inte offentliggjort i EUT).

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 juni 2022.

av följande skäl:

- (1) Även om kortvariga avbrott i gasförsörjningen har inträffat tidigare finns det flera faktorer som skiljer situationen år 2022 från tidigare gasförsörjningskriser. Upptrappningen av Rysslands militära aggression mot Ukraina sedan februari 2022 har lett till aldrig tidigare skådade prisökningar. Dessa prisökningar kommer sannolikt att i grunden förändra incitamenten för att fylla underjordiska gaslagringsanläggningar i unionen. I den nuvarande geopolitiska situationen kan ytterligare avbrott i gasförsörjningen inte uteslutas. Sådana avbrott i gasförsörjningen skulle allvarligt kunna skada medborgarna och unionens ekonomi eftersom unionen fortfarande, i betydande grad, är beroende av externa gasleveranser som kan påverkas av konflikten.

- (2) De aktuella händelsernas karaktär och konsekvenser är storskaliga och unionsomfattande och kräver därför en heltäckande reaktion från unionen. Den reaktionen bör prioritera åtgärder som kan stärka gasförsörjningstryggheten på unionsnivå, särskilt gasförsörjningen till skyddade kunder. Energibesparingar och energieffektivitet är ett viktigt bidrag till det målet. Det är därför av avgörande betydelse att unionen agerar på ett samordnat sätt för att undvika potentiella risker till följd av eventuella avbrott i gasförsörjningen, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att välja mellan olika energikällor och energiförsörjningens allmänna struktur i enlighet med artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (3) Underjordiska gaslagringsanläggningar bidrar till försörjningstryggheten för gas, och välfyllda underjordiska gaslagringsanläggningar innebär säkrad tillgång på gas genom att öka tillgången till gas vid hög efterfrågan eller vid försörjningsavbrott. Eftersom försörjningsavbrott för gas i rörledning kan inträffa när som helst bör åtgärder beträffande fyllnadsnivån vid unionens underjordiska gaslagringsanläggningar införas för att säkerställa försörjningstryggheten för gas under vintern 2022–2023.

- (4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938¹ infördes en solidaritetsmekanism som ett instrument för att lindra effekterna av svåra kriser inom unionen där gasförsörjningen till solidaritetskyddade kunder, vilket är ett väsentligt säkerhetsbehov och en nödvändig prioritering, är hotad i en medlemsstat. Vid en kris på unionsnivå säkerställer en omedelbar reaktion att medlemsstaterna kan ge kunderna ett förstärkt skydd.
- (5) Effekterna av Rysslands militära aggression mot Ukraina har visat att de befintliga reglerna för försörjningstrygghet inte är anpassade till plötsliga och omfattande förändringar av den geopolitiska situationen, i vilka försörjningsbrister och pristoppar inte bara kan bero på att infrastrukturen inte fungerar eller på extrema väderförhållanden utan också på avsiktliga större händelser och på mer långvariga eller plötsliga försörjningsavbrott. Det är därför nödvändigt att ta itu med de plötsliga och kraftigt ökade risker som följer av de aktuella förändringarna i den geopolitiska situationen, inbegripet genom diversifiering av unionens energiförsörjning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

- (6) På grundval av kommissionens analys av bland annat åtgärdernas lämplighet för att trygga gasförsörjningen och den unionsomfattande förstärkta riskberedskapsanalys som genomfördes i februari 2022 av kommissionen och den grupp för samordning av gasförsörjningen som inrättades genom förordning (EU) 2017/1938, bör varje medlemsstat i princip säkerställa att de underjordiska gaslagringsanläggningar som är belägna på dess territorium och som är direkt sammanlänkade med ett marknadsområde i den medlemsstaten är fyllda till minst 90 % av sin kapacitet på medlemsstatsnivå senast den 1 november varje år (fyllnadsmålet), med en serie delmål för varje medlemsstat i maj, juli, september och februari (fyllnadsbana) året därefter. Vissa medlemsstater som har betydande underjordisk lagringskapacitet skulle påverkas oproportionellt av skyldigheten att uppnå fyllnadsmålet för underjordiska gaslagringsanläggningar på deras territorium. För att återspegla den situationen bör skyldigheten att fylla deras underjordiska gaslagringsanläggningar minskas till 35 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning under de föregående fem åren. Detta bör inte påverka andra medlemsstaters skyldighet att bidra till att fylla de berörda underjordiska gaslagringsanläggningarna. Medlemsstaterna bör, på vissa villkor, kunna besluta att delvis uppfylla fyllnadsmålet genom att medräkna lager av flytande naturgas (LNG) som lagras i LNG-anläggningar. Fyllnadsmålen är nödvändiga för att säkerställa att kunder i unionen får ett tillräckligt skydd mot försörjningsbrister. För 2022 bör ett lägre fyllnadsmål på 80 % och färre delmål gälla, med hänsyn till det faktum att denna förordning träder i kraft efter det att lagerpåfyllningssäsongen inletts och att medlemsstaterna kommer att ha begränsad tid på sig för att genomföra den.

- (7) När medlemsstaterna fyller sina lagringsanläggningar bör de sträva efter att diversifiera sina gasleverantörer för att minska sitt beroende när detta kan äventyra en trygg energiförsörjning eller unionens eller medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen.
- (8) Varje år från och med 2023 bör gaslagringen också särskilt övervakas från och med februari för att undvika att gas plötsligt tas ur underjordiska gaslagringsanläggningar mitt i vintern, vilket skulle kunna leda till problem med försörjningstryggheten före vinterns slut. Fyllnadsbanorna bör möjliggöra kontinuerlig övervakning under hela lagerpåfyllningssäsongen.
- (9) Varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar bör varje år från och med 2023 till kommissionen översända ett utkast till fyllnadsbanor för sådana anläggningar på dess territorium och som är direkt sammanlänkade med dess marknadsområde i aggregerad form. Med beaktande av bedömningen från gruppen för samordning av gasförsörjningen bör kommissionen fatta ett beslut om fastställande av fyllnadsbanor för varje medlemsstat på ett sätt som inte otillbörligt snedvrider konkurrensläget för de underjordiska gaslagringsanläggningarna i den medlemsstaten jämfört med sådana anläggningar som är belägna i angränsande medlemsstater.

- (10) För att fastställa fyllnadsbanan för varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar från och med 2023 på grundval av det utkast till fyllnadsbana som översänts av varje sådan medlemsstat, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (11) Fyllnadsbanan för varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar bör omfatta en serie delmål och bör baseras på den genomsnittliga fyllnadsnivån för den medlemsstaten under de fem föregående åren. För de medlemsstater vars fyllnadsmål minskas till 35 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning bör fyllnadsbanans delmål minskas i motsvarande grad.
- (12) Om en medlemsstat inte kan uppnå fyllnadsmålen i tid på grund av tekniska svårigheter, till exempel problem med de rörledningarna som tillför gas till de underjordiska gaslagringsanläggningarna eller med inlagringsanläggningar, bör medlemsstaten ha möjlighet att uppnå fyllnadsmålet i ett senare skede. Varje fyllnadsmål bör dock uppnås så snart det är tekniskt möjligt, och under alla omständigheter senast den 1 december det berörda året, för att säkerställa försörjningstryggheten för gas under vinterperioden.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (13) Det är möjligt att en medlemsstat inte kan uppnå fyllnadsmålet eller ett delmål på grund av en kris på regional nivå eller unionsnivå, såsom när gasförsörjningen inte räcker till såsom avses i artikel 11.1 c i förordning (EU) 2017/1938, som kommissionen har tillkännagett på begäran av en eller flera medlemsstater som, allt efter omständigheterna, har tillkännagett att det råder en nationell kris i den mening som avses i den förordningen. Därför bör fyllnadsmålen, inklusive bördefördelningsmålet, inte gälla när, och så länge som, kommissionen har tillkännagett att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå i enlighet med artikel 12 i den förordningen.
- (14) För att säkerställa att det inte förekommer någon avvikelse från fyllnadsbanorna bör de behöriga myndigheterna kontinuerligt övervaka fyllnadsnivåerna i de underjordiska gaslagringsanläggningarna. Fyllnadsbanorna bör omfattas av en marginal på fem procentenheter. Om fyllnadsnivån i en medlemsstat ligger mer än fem procentenheter under nivån för dess fyllnadsbana bör den behöriga myndigheten omedelbart vidta effektiva åtgärder för att öka den. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen och gruppen för samordning av gasförsörjningen om dessa åtgärder.

- (15) En medlemsstats betydande och varaktiga avvikelser från sin fyllnadsbana kan äventyra de adekvata fyllnadsnivåerna och fyllnadsmålet, vilka är nödvändiga för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i unionen i en anda av solidaritet. I händelse av sådana betydande och varaktiga avvikelser från fyllnadsbanan eller avvikelser från fyllnadsmålet bör kommissionen ges befogenhet att vidta effektiva åtgärder för att undvika problem med försörjningstryggheten för gas till följd av ofyllda lagringsanläggningar. När kommissionen beslutar om sådana effektiva åtgärder bör den ta hänsyn till den specifika situationen i den berörda medlemsstaten, till exempel de underjordiska gaslagringsanläggningarnas storlek i förhållande till den inhemska gasförbrukningen eller de underjordiska gaslagringsanläggningarnas betydelse för försörjningstryggheten för gas i regionen och existerande LNG-lagringsanläggningar. Eftersom denna förordning ska träda i kraft efter det att lagerpåfyllningssäsongen 2022 påbörjats bör alla åtgärder som kommissionen vidtar för att hantera avvikelser från fyllnadsbanan för 2022 ta hänsyn till den begränsade tid som står till förfogande för genomförandet av denna förordning på nationell nivå. Kommissionen bör säkerställa att åtgärderna inte går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa försörjningstryggheten för gas, och att de inte lägger en oproportionell börda på medlemsstaterna, aktörerna på gasmarknaden, de systemansvariga för lagringssystem eller kunder.

- (16) Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fyllnadsmålen uppnås. När de gör det bör de sträva efter att i första hand om möjligt använda marknadsbaserade åtgärder för att undvika onödiga marknadsstörningar. Medlemsstaterna bör fritt kunna fastställa ett högre fyllnadsmål så att unionen kan sträva efter att gemensamt nå en fyllnad på 85 % av kapaciteten för de underjordiska gaslagringsanläggningarna i unionen för 2022. Med tanke på de olika regelverk som redan finns i många medlemsstater för att främja påfyllning av lagringsanläggningar bör inget särskilt instrument för att uppnå fyllnadsbanorna eller fyllnadsmålen fastställas. Medlemsstaterna bör förbli fria att besluta vilket instrument som är lämpligast för deras nationella system, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Medlemsstaterna eller behöriga tillsynsmyndigheter bör därför ha möjlighet att fastställa vilka marknadsaktörer som ska vara skyldiga att säkerställa att de underjordiska gaslagringsanläggningarna fylls. De bör också kunna besluta om det räcker med regleringsåtgärder för att säkerställa att fyllnadsmålen uppnås, till exempel åtgärder för att tvinga kapacitetsinnehavare att frigöra outnyttjad kapacitet, vilket är möjligt enligt unionens gällande marknadsregler, eller huruvida det behövs ekonomiska incitament eller rabatter på lagringstarifferna. Om en medlemsstat inför en skyldighet för leverantörer av gas till skyddade kunder på dess territorium att lagra gas i underjordiska gaslagringsanläggningar bör mängden gas som ska lagras fastställas på grundval av den mängd naturgas som levereras till dessa skyddade kunder. Medlemsstaterna bör samordna med varandra och använda instrument, till exempel plattformar för inköp av LNG, för att maximera användningen av LNG för att fylla på lagringsanläggningar. Dessutom bör medlemsstaterna minska infrastruktur- och regleringshindren för gemensam användning av LNG i syfte att fylla på lagringsanläggningar.

- (17) I kommissionens meddelande *REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris* av den 8 mars 2022 klargjordes att unionsrätten tillåter medlemsstaterna att ge stöd till gasleverantörer enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget för att säkerställa påfyllning av lagringsanläggningar, till exempel i form av garantier (dubbelriktade differenskontrakt).
- (18) De åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att säkerställa påfyllning av underjordiska gaslagringsanläggningar, inbegripet de villkor som ska införas för påfyllning på grundval av bördefördelning och de villkor som ska införas för uttag av gas från de underjordiska gaslagringsanläggningarna, bör vara nödvändiga, tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara, och de bör inte snedvrída konkurrensen på ett otillbörligt sätt eller hindra den inre marknaden för gas från att fungera korrekt, och inte heller äventyra en tryggad gasförsörjning i andra medlemsstater eller i unionen. I synnerhet bör sådana åtgärder inte leda till att en dominerande ställning stärks eller till oförutsedda vinster för företag som kontrollerar underjordiska gaslagringsanläggningar eller som har bokat men inte har använt lagringskapacitet.

- (19) En effektiv användning av befintlig infrastruktur, inbegripet gränsöverskridande överföringskapacitet, underjordiska gaslagringsanläggningar och LNG-anläggningar, är viktig för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i en anda av solidaritet. Öppna energi gränser är avgörande för försörjningstryggheten för gas, bland annat under perioder med avbrott i gasförsörjningen på nationell eller regional nivå eller på unionsnivå. Därför bör de åtgärder som vidtas för att säkerställa påfyllning av underjordiska gaslagringsanläggningar inte blockera eller begränsa gränsöverskridande kapacitet som tilldelats i enlighet med kommissionens förordning (EU) 2017/459¹. Medlemsstaterna bör dessutom säkerställa att lagringen förblir tillgänglig, inklusive för angränsande medlemsstater och när en kris som avses i artikel 11.1 c i förordning (EU) 2017/1938 tillkännages.

¹ Kommissionens förordning (EU) 2017/459 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för mekanismer för kapacitetstilldelning i överföringssystem för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 984/2013 (EUT L 72, 17.3.2017, s. 1).

- (20) Lagringsskyldigheten kommer sannolikt att medföra ekonomiska bördor för berörda marknadsaktörer i de medlemsstater som har berörda underjordiska gaslagringsanläggningar på sitt territorium, medan den ökade försörjningstryggheten för gas är avsedd att gynna alla medlemsstater, inklusive de som inte har underjordiska gaslagringsanläggningar. För att dela bördan av att säkerställa att underjordiska gaslagringsanläggningar i unionen är tillräckligt fyllda för att säkerställa försörjningstryggheten för gas, i en anda av solidaritet, bör medlemsstater utan underjordiska gaslagringsanläggningar använda underjordiska gaslagringsanläggningar i andra medlemsstater. Om en medlemsstat inte har någon sammanlänkning med andra medlemsstater, eller om en medlemsstats gränsöverskridande överföringskapacitet är begränsad, eller om det av andra tekniska skäl är omöjligt att använda underjordiska gaslagringsanläggningar i andra medlemsstater bör denna skyldighet minskas i motsvarande grad.

- (21) Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar bör säkerställa att marknadsaktörer i sådana medlemsstater har avtal på plats i medlemsstater som har sådana anläggningar som föreskriver användning, senast den 1 november, av lagringsvolymen som motsvarar minst 15 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning under de föregående fem åren. Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar bör dock också kunna utveckla en alternativ mekanism för bördefördelning med en eller flera medlemsstater som har underjordiska gaslagringsanläggningar. Även andra befintliga, likvärdiga åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas bör beaktas när man överväger mekanismen för bördefördelning, såsom en motsvarande skyldighet med avseende på andra bränslen än naturgas, inbegripet olja, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Medlemsstaterna bör anmäla sådana alternativa mekanismer för bördefördelning till kommissionen och visa de tekniska begränsningarna och likvärdigheten hos de åtgärder som har vidtagits
- (22) Det är möjligt att de åtgärder genom vilka medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar delar den börda som lagringsskyldigheten innebär med medlemsstater som har underjordiska gaslagringsanläggningar kan i sin tur få ekonomiska konsekvenser för de berörda marknadsaktörerna. Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar bör därför få ge ekonomiska incitament eller kompensation till marknadsaktörer för uteblivna intäkter eller för kostnader i samband med skyldigheter som ålagts dem som inte kan täckas av intäkter. Om sådana åtgärder finansieras genom en avgift bör avgiften inte tillämpas på gränsöverskridande sammanlänkningspunkter.

- (23) Effektiv övervakning och rapportering är avgörande för bedömningen av arten och omfattningen av risker beträffande försörjningstryggheten för gas och för valet av lämpliga åtgärder för att motverka sådana risker. Aktörer som driver underjordiska gaslagringsanläggningar bör rapportera fyllnadsnivåerna till de behöriga myndigheterna varje månad under lagerpåfyllningssäsongen. Ägare och operatörer av underjordiska gaslagringsanläggningar uppmanas att registrera kapaciteten och fyllnadsnivån för varje underjordisk gaslagringsanläggning regelbundet på en central rapporteringsplattform.
- (24) De behöriga myndigheterna spelar en viktig roll i övervakningen av försörjningstryggheten för gas och för att säkerställa balans mellan försörjningstryggheten för gas och de kostnader för kunderna som uppkommer på grund av åtgärderna. Varje medlemsstats behöriga myndighet eller en annan enhet som utsetts av medlemsstaten bör övervaka fyllnadsnivåerna i de underjordiska gaslagringsanläggningar som finns på dess territorium och rapportera resultaten till kommissionen. Det bör vara möjligt för kommissionen att, vid behov, uppmana Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) att bistå vid övervakningen.

- (25) Det är mycket viktigt att man i de riskbedömningar som utförs i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2017/1938 beaktar alla risker som allvarligt kan påverka försörjningstryggheten för gas. För detta ändamål bör den riskbaserade metoden för bedömning av försörjningstryggheten för gas och fastställandet av förebyggande och mildrande åtgärder också beakta scenarier i vilka det finns ett totalt avbrott i en enda försörjningskälla. För att säkerställa största möjliga beredskap i syfte att undvika avbrott i gasförsörjningen och att mildra effekterna av ett sådant avbrott, bör de gemensamma riskbedömningarna och nationella riskbedömningarna utföras med beaktande av sådana scenarier. Detta skulle göra det möjligt att samordna åtgärder för att mildra effekterna av en kris och optimera resurserna för att garantera en fortsatt försörjning vid händelse av ett totalt avbrott.
- (26) Gruppen för samordning av gasförsörjningen bör få en starkare roll, med ett uttryckligt mandat att övervaka medlemsstaternas resultat och att utveckla bästa praxis, när det gäller försörjningstryggheten för gas. Kommissionen bör därför regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen och gruppen bör bistå kommissionen i övervakningen av fyllnadsmålen och säkerställa att de uppnås.

- (27) Gruppen för samordning av gasförsörjningen fungerar som en central rådgivare åt kommissionen för att underlätta samordningen av åtgärder för försörjningstrygghet och bistår kommissionen när som helst, särskilt i händelse av en kris. Vid behov, i syfte att säkerställa största möjliga beredskap och underlätta ett snabbt informationsutbyte, kommer kommissionen att utan dröjsmål sammankalla gruppens krishanteringskonstellation inför en eventuell kris. Gruppens krishanteringskonstellation bör vara tillgänglig för att bistå kommissionen så länge som det är nödvändigt. I detta syfte bör gruppen för samordning av gasförsörjning upprätthålla kommunikationskanaler med medlemsstaterna och alla berörda marknadsaktörer som verkar för en tryggad naturgasförsörjning och samla in information som är relevant för en tryggad gasförsörjning på nationell och regional nivå samt unionsnivå.

- (28) Sektorn för lagringssystem är av stor betydelse för unionen, tryggheten i dess energiförsörjning och unionens övriga väsentliga säkerhetsintressen. Underjordiska gaslagringsanläggningar anses därför utgöra kritisk infrastruktur i den mening som avses i rådets direktiv 2008/114/EG¹. Medlemsstaterna uppmanas att ta hänsyn till de åtgärder som införs genom denna förordning i sina nationella energi- och klimatplaner och i de lägesrapporter som antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999².

¹ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

(29) Ytterligare skyddsåtgärder är nödvändiga i nätverket för lagringssystem för att undvika hot mot den allmänna ordningen och den allmänna säkerheten i unionen eller mot unionsmedborgarnas välfärd. Medlemsstaterna bör säkerställa att varje systemansvarig för lagringssystem, inbegripet systemansvariga för lagringssystem som kontrolleras av systemansvariga för överföringssystem, certifieras av den nationella tillsynsmyndigheten eller av en annan behörig myndighet som utsetts av medlemsstaten, för att säkerställa att en trygg energiförsörjning eller något annat väsentligt säkerhetsintresse i unionen eller i någon medlemsstat inte äventyras av inflytandet över de systemansvariga för lagringssystem. För analysen av eventuella risker för en trygg energiförsörjning är det viktigt med samordning mellan medlemsstaterna vid utförandet av bedömningen av försörjningstryggheten. Den bedömningen bör inte göra skillnad mellan olika marknadsaktörer utan bör följa principerna om en välfungerande inre marknad fullt ut. För att snabbt minska risken till följd av låga fyllnadsnivåer bör den certifieringen prioriteras och genomföras snabbare för större underjordiska lagringsanläggningar som nyligen haft genomgående låga fyllnadsnivåer, så att potentiella problem med försörjningstryggheten för gas till följd av kontrollen över sådana stora lagringsanläggningar kan uteslutas eller, om möjligt, åtgärdas. Med tanke på att den genomsnittliga påfyllnadsnivån under de föregående sex åren i alla unionens underjordiska lagringsanläggningar den 31 mars var 35 % av deras maximala kapacitet, bör tröskeln för fastställandet av en ovanligt låg fyllnadsnivå i mars 2021 och mars 2022 fastställas till 30 %.

- (30) Nationella tillsynsmyndigheter eller annan behörig myndighet som utsetts av de berörda medlemsstaterna (i endera fallet, *certifieringsmyndighet*) bör vägra certifiering när de konstaterar att en person som direkt eller indirekt kontrollerar eller utövar någon rättighet gentemot den systemansvarige för lagringssystemet skulle kunna äventyra en trygg energiförsörjning eller något annat väsentligt säkerhetsintresse på nationell, regional eller unionsnivå. Vid den bedömningen bör certifieringsmyndigheten ta hänsyn till affärsförbindelser som skulle kunna inverka negativt på incitament och förmåga hos den systemansvarige för lagringssystemet att fylla den underjordiska gaslagringsanläggningen, samt unionens internationella skyldigheter och alla andra specifika fakta och omständigheter i fallet. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av certifiering i hela unionen, iakttagande av unionens internationella åtaganden samt solidaritet och energitrygghet inom unionen bör certifieringsmyndigheten ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande när de fattar beslut om certifiering, inbegripet genom att vid behov revidera sitt utkast till beslut. Om en certifieringsmyndighet vägrar certifiering bör den ha befogenhet att kräva att alla personer avyttrar sina aktieinnehav eller sina rättigheter gentemot ägaren av lagringssystemet eller systemansvarige för lagringssystemet, och att fastställa en tidsfrist för detta avyttrande, att besluta om andra lämpliga åtgärder för att säkerställa att den personen inte kan utöva någon kontroll över eller rättighet gentemot ägaren av lagringssystemet eller systemansvarige för lagringssystemet, samt att besluta om lämpliga kompensationsåtgärder. Alla åtgärder som antas i certifieringsbeslutet för att hantera risker för försörjningstryggheten för gas eller andra väsentliga säkerhetsintressen bör vara nödvändiga, tydligt definierade, transparenta, proportionella och icke-diskriminerande.

- (31) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Den respekterar i synnerhet rätten att inte berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det, i de fall och under de förutsättningar som föreskrivs i lag och mot rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid enligt artikel 17 i stadgan och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan.
- (32) Om företagen måste köpa mer gas i lägen där gaspriset är högt kan detta driva upp priserna ytterligare. Tillsynsmyndigheterna bör därför kunna tillämpa en rabatt på upp till 100 % på inmatnings- och uttagstarifferna för överförings- och distributionskapacitet till och från lager, både när det gäller underjordiska gaslagringsanläggningar och LNG-anläggningar, vilket gör lagring mer attraktivt för marknadsaktörerna. De nationella tillsynsmyndigheterna och konkurrensmyndigheterna uppmanas också att använda sina befogenheter för att effektivt förhindra otillbörliga höjningar av lagringstarifferna.

- (33) Med tanke på de nuvarande exceptionella omständigheterna och osäkerheten kring framtida förändringar av den geopolitiska situationen uppmanas medlemsstaterna att uppnå fyllnadsmålen så snart som möjligt.
- (34) Med tanke på den överhängande fara för försörjningstryggheten för gas som den ryska militära aggressionen mot Ukraina medför bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts. På grund av de nuvarande omständigheternas exceptionella karaktär bör vissa bestämmelser som införs genom denna förordning endast gälla till och med den 31 december 2025.
- (35) Denna förordning bör snarast möjligt införlivas i energigemenskapens regelverk i enlighet med fördraget om upprättande av en energigemenskap som undertecknades i Aten den 25 oktober 2005 och trädde i kraft den 1 juli 2006.
- (36) Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2017/1938 och (EG) nr 715/2009¹ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).

Artikel 1
Ändringar av förordning (EU) 2017/1938

Förordning (EU) 2017/1938 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

- ”27. *fyllnadsbana*: en serie delmål för de underjordiska gaslagringsanläggningarna i varje medlemsstat, enligt förteckningen i bilaga Ia för 2022 och som, för följande år, fastställs i enlighet med artikel 6a.
28. *fyllnadsmål*: ett bindande mål för fyllnadsnivån för den aggregerade kapaciteten hos underjordiska gaslagringsanläggningar.
29. *strategisk lagring*: underjordisk lagring eller del av underjordisk lagring av icke-flytande naturgas som köps in, förvaltas och lagras av systemansvariga för överföringssystem, en enhet som utsetts av medlemsstaterna eller ett företag, och som får frisläppas endast efter förhandsanmälan eller myndighetstillstånd för frisläppande, och som i allmänhet frisläpps i händelse av
- a) allvarlig försörjningsbrist,
 - b) avbrott i försörjningen, eller
 - c) tillkännagivande av en kris som avses i artikel 11.1 c.

30. *balanseringslager*: icke-flytande naturgas som
- a) köps in, förvaltas och lagras underjord av systemansvariga för överföringssystem eller av en enhet som utsetts av en medlemsstat, uteslutande i syfte att utföra uppgifter som systemansvariga för överföringssystem och att trygga gasförsörjningen, och
 - b) endast levereras om det är nödvändigt för att systemet ska kunna fungera på säkra och tillförlitliga villkor i enlighet med artikel 13 i direktiv 2009/73/EG och med artiklarna 8 och 9 i förordning (EU) nr 312/2014.
31. *underjordisk gaslagringsanläggning*: en lagringsanläggning, enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv 2009/73/EG, som används för lagring av naturgas, inklusive balanseringslager, och som är ansluten till ett överförings- eller distributionssystem, utom sfäriska lager eller rörledningslager ovan jord.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 6a

Fyllnadsmål och fyllnadsbanor

1. Om inte annat följer av punkterna 2–5 ska medlemsstaterna uppnå följande fyllnadsmål för den sammanlagda kapaciteten hos alla underjordiska gaslagringsanläggningar som är belägna på deras territorium och som är direkt sammanlänkade med ett marknadsområde på deras territorium och för lagringsanläggningar som förtecknas i bilaga Ib senast den 1 november varje år:
 - a) För 2022: 80 %.
 - b) Från och med 2023: 90 %.

I syfte att uppfylla kraven i denna punkt ska medlemsstaterna ta hänsyn till målet att säkerställa försörjningstryggheten för gas i unionen i enlighet med artikel 1.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 och utan att det påverkar andra medlemsstaters skyldigheter att fylla de berörda underjordiska gaslagringsanläggningarna, ska fyllnadsmålet för varje medlemsstat där de underjordiska gaslagringsanläggningarna är belägna minskas till en volym som motsvarar 35 % av den genomsnittliga gasförbrukningen per år under de föregående fem åren för den medlemsstaten.
3. Trots vad som sägs i punkt 1 och utan att det påverkar andra medlemsstaters skyldigheter att fylla de berörda underjordiska gaslagringsanläggningarna, ska fyllnadsmålet för varje medlemsstat där de underjordiska gaslagringsanläggningarna är belägna minskas med den volym som levererades till tredjeländer under referensperioden 2016–2021 om den levererade volymen i genomsnitt var större än 15 TWh per år under perioden för uttag ur gaslagret (oktober–april).
4. För de underjordiska gaslagringsanläggningar som förtecknas i bilaga Ib ska fyllnadsmålen enligt punkt 1 och fyllnadsbanorna enligt punkt 7 vara tillämpliga. Varje medlemsstats skyldigheter kommer att fastställas i detalj i en bilateral överenskommelse i enlighet med bilaga Ib.

5. En medlemsstat kan delvis uppnå fyllnadsmålet genom att medräkna den fysiskt lagrade LNG som finns tillgänglig i dess LNG-anläggningar om båda följande villkor är uppfyllda:
 - a) Gassystemet har betydande lagringskapacitet för LNG som årligen står för mer än 4 % av den genomsnittliga nationella förbrukningen under de föregående fem åren.
 - b) Medlemsstaten har infört en skyldighet för gasleverantörer att lagra minimivolymer av gas i underjordiska gaslagringsanläggningar och/eller LNG-anläggningar i enlighet med artikel 6b.1 a.

6. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå delmålen eller säkerställa att de uppnås enligt följande:
 - a) För 2022: såsom anges i bilaga Ia, och
 - b) Från och med 2023: i enlighet med punkt 7.

7. För 2023 och följande år ska varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar senast den 15 september föregående år till kommissionen överlämna ett utkast till fyllnadsbana med delmål för februari, maj, juli och september, inbegripet teknisk information, för de underjordiska gaslagringsanläggningarna på dess territorium som är direkt sammanlänkade med dess marknadsområde i aggregerad form. Fyllnadsbanan och delmålen ska baseras på fyllnadsnivån under de föregående fem åren.

För medlemsstater vars fyllnadsmål minskas till 35 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning enligt punkt 2 ska fyllnadsbanans delmål minskas i motsvarande grad.

På grundval av den tekniska information som tillhandahålls av varje medlemsstat och med beaktande av bedömningen från gruppen för samordning av gasförsörjningen ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa fyllnadsbanan för varje medlemsstat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18a.2. De ska antas senast den 15 november föregående år, vid behov och även när en medlemsstat har översänt en uppdaterad fyllnadsbana. De ska baseras på en bedömning av den allmänna gasförsörjningssituationen och utvecklingen av efterfrågan och tillgång på gas i unionen och i enskilda medlemsstater, och fastställas på ett sätt som säkerställer försörjningstryggheten för gas men samtidigt undviker onödiga bördor för medlemsstaterna, aktörerna på gasmarknaden, de systemansvariga för lagringssystem och kunder och inte otillbörligt snedvrider konkurrensen mellan lagringsanläggningar som är belägna i angränsande medlemsstater.

8. Om en medlemsstat under ett visst år inte kan uppnå sitt fyllnadsmål på grund av de särskilda tekniska egenskaperna hos en eller flera underjordiska gaslagringsanläggningar på dess territorium, t.ex. exceptionellt låg inlagringstakt, ska den tillåtas att uppnå det senast den 1 december. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen senast den 1 november och ange skälen till förseningen.
9. Fyllnadsmålet ska inte gälla om, och så länge som, kommissionen har tillkännagett att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå i enlighet med artikel 12 på begäran, allt efter omständigheterna, av en eller flera medlemsstater som har tillkännagett en kris på nationell nivå.
10. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska kontinuerligt övervaka efterlevnad av fyllnadsbana och ska regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen. Om fyllnadsnivån i en viss medlemsstat ligger mer än fem procentenheter under nivån för fyllnadsbanan ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål vidta effektiva åtgärder för att öka den. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och gruppen för samordning av gasförsörjningen om de åtgärder som vidtagits.

11. I händelse av att en medlemsstats betydande och ihållande avvikelse från fyllnadsbanan, som äventyrar uppnåendet av fyllnadsmålet eller i händelse av en avvikelse från fyllnadsmålet, ska kommissionen, efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen och de berörda medlemsstaterna utfärda en rekommendation till den medlemsstaten eller till de övriga berörda medlemsstaterna om åtgärder som omedelbart ska vidtas.

Om avvikelsen inte minskas avsevärt inom en månad från mottagandet av kommissionens rekommendation ska kommissionen, efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen och den berörda medlemsstaten, som en sista utväg fatta ett beslut om att kräva av den berörda medlemsstaten att den vidtar åtgärder som effektivt åtgärdar avvikelsen, inbegripet en eller flera av de åtgärder som föreskrivs i artikel 6b.1 där så är lämpligt, eller någon annan åtgärd för att säkerställa att fyllnadsmålet enligt denna artikel uppnås.

När kommissionen beslutar vilka åtgärder som ska vidtas enligt andra stycket ska den ta hänsyn till den specifika situationen i de berörda medlemsstaterna, t.ex. de underjordiska gaslagringsanläggningarnas storlek i förhållande till den inhemska gasförbrukningen eller de underjordiska gaslagringsanläggningarnas betydelse för försörjningstryggheten för gas i regionen och eventuella befintliga lagringsanläggningar för LNG.

Alla åtgärder som kommissionen vidtar för att hantera avvikelser från fyllnadsbanan eller fyllnadsmålet för 2022 ska ta hänsyn till den korta tidsramen för genomförandet av denna artikel på nationell nivå, vilket kan ha bidragit till avvikelsen från fyllnadsbanan eller fyllnadsmålet för 2022.

Kommissionen ska säkerställa att de åtgärder som vidtas enligt denna punkt inte

- a) går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa försörjningstryggheten för gas,
- b) lägger en oproportionell börda på medlemsstater, aktörer på gasmarknaden, systemansvariga för lagringssystemen eller kunder.

Artikel 6b

Genomförande av fyllnadsmål

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet att tillhandahålla ekonomiska incitament eller kompensation till marknadsaktörer, för att uppnå de fyllnadsmål som fastställs i artikel 6a. När medlemsstaterna säkerställer att fyllnadsmålen uppnås ska de, när så är möjligt, prioritera marknadsbaserade åtgärder.

I den utsträckning någon av de åtgärder som föreskrivs i denna artikel är den nationella tillsynsmyndighetens skyldigheter och befogenheter enligt artikel 41 i direktiv 2009/73/EG, ska de nationella tillsynsmyndigheterna ansvara för att dessa åtgärder vidtas.

De åtgärder som vidtas enligt detta stycke får särskilt avse

- a) krav på gasleverantörer att lagra minimivolymer gas i lagringsanläggningar, inbegripet i underjordiska gaslagringsanläggningar och/eller i lagringsanläggningar för LNG, varvid dessa volymer ska fastställas på grundval av den gasmängd som gasleverantörer levererar till skyddade kunder,

- b) krav på systemansvariga för lagringssystem att lämna anbud beträffande sin kapacitet till marknadsaktörerna,
- c) krav på de systemansvariga för överföringssystemen eller enheter som utsetts av medlemsstaten att köpa och förvalta balanseringslager uteslutande för att utföra sina uppgifter som systemansvariga för överföringssystem och, vid behov, införa en skyldighet för andra utsedda enheter för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i krissituationer såsom avses i artikel 11.1 c,
- d) användning av instrument som samordnats med andra medlemsstater, t.ex. plattformar för inköp av LNG, för att maximera användningen av LNG och för att minska infrastruktur- och regleringshinder för delad användning av LNG i syfte att fylla på underjordiska gaslagringsanläggningar,

- e) användning av en frivillig mekanism för gemensam upphandling av naturgas, för vars tillämpning kommissionen vid behov kan utfärda riktlinjer senast den 1 augusti 2022.
- f) tillhandahållande av ekonomiska incitament för marknadsaktörer, inklusive för systemansvariga för lagringssystem, såsom differenskontrakt eller tillhandahållande av kompensation till marknadsaktörer för inkomstbortfall eller för kostnader som uppstår för dem till följd av skyldigheter för marknadsaktörer, inbegripet systemansvariga för lagringssystem, som inte kan täckas av intäkter,
- g) krav på innehavare av lagringskapacitet att använda eller frigöra outnyttjad bokad kapacitet, samtidigt som en innehavare av lagringskapacitet som inte utnyttjar lagringskapaciteten fortfarande är skyldig att betala det överenskomna priset under hela lagringsavtalets löptid,
- h) fastställande av effektiva instrument för offentliga eller privata enheters inköp och förvaltning av strategisk lagring, under förutsättning att sådana instrument inte snedvrider konkurrensen eller hindrar den inre marknaden från att fungera korrekt.

- i) utnämning av en särskild enhet med uppdraget att uppnå fyllnadsmålet i händelse av att fyllnadsmålet annars inte skulle nås,
 - j) att föreskriva om rabatt på lagringstarifferna,
 - k) uppbörd av de intäkter som krävs för att återkräva kapital- och driftskostnader för reglerade lagringsanläggningar i form av lagringstariffer och av en särskild avgift som införlivas i överföringstarifferna, vilka samlas in endast från uttagspunkter till slutkunder som befinner sig i samma medlemsstater, under förutsättning att intäkter som samlas in via tariffer inte är större än de tillåtna intäkterna.
2. De åtgärder som medlemsstaterna vidtar enligt punkt 1 ska begränsas till vad som är nödvändigt för att uppnå fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen. De ska vara tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara. De får inte snedvrída konkurrensen på ett otillbörligt sätt eller hindra den inre marknaden för gas från att fungera korrekt eller äventyra försörjningstryggheten för gas i andra medlemsstater eller i unionen.

3. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att befintlig infrastruktur används på nationell och regional nivå, för att gynna försörjningstryggheten för gas på ett effektivt sätt. Dessa åtgärder får under inga omständigheter hindra eller begränsa gränsöverskridande användning av lagringsanläggningar eller LNG-anläggningar, och får inte begränsa gränsöverskridande överföringskapacitet som tilldelas i enlighet med kommissionens förordning (EU) 2017/459*.
4. Medlemsstater ska, när de vidtar åtgärder i enlighet med denna artikel, tillämpa principen om att sätta energieffektivitet först och samtidigt fortfarande nå målen för sina respektive åtgärder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999**.

Artikel 6c

Lagringsavtal och mekanism för bördefördelning

1. En medlemsstat som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar ska se till att marknadsaktörer i den medlemsstaten har avtal på plats med systemansvariga för underjordiska lagringssystem eller andra marknadsaktörer i medlemsstater med underjordiska gaslagringsanläggningar. Dessa avtal ska föreskriva att lagringsvolymerna ska användas senast den 1 november och att de ska motsvara minst 15 % av den genomsnittliga årliga gasförbrukningen under de föregående fem åren i den medlemsstat som saknar underjordiska lagringsanläggningar. Om den gränsöverskridande överföringskapaciteten eller andra tekniska begränsningar hindrar en medlemsstat som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar från att fullt ut använda 15 % av dessa lagringsvolymerna ska dock den medlemsstaten endast lagra de volymer som är tekniskt möjliga.

Om tekniska begränsningar inte medger att en medlemsstat efterlever den skyldighet som fastställs i första stycket och den medlemsstaten har infört en skyldighet att lagra andra bränslen för att ersätta gasen får den skyldighet som fastställs i första stycket undantagsvis fullgöras genom en motsvarande skyldighet att lagra andra bränslen än gas. De tekniska begränsningarna och åtgärdens likvärdighet ska visas av den berörda medlemsstaten.

2. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat som saknar underjordiska lagringsanläggningar ta fram en mekanism för bördefördelning med en eller flera medlemsstater med underjordiska gaslagringsanläggningar (mekanism för bördefördelning).

Mekanismen för bördefördelning ska baseras på relevanta uppgifter från den senaste riskbedömningen enligt artikel 7 och ska beakta samtliga följande parametrar:

- a) Kostnaden för ekonomiskt stöd för att nå fyllnadsmålet, exklusive kostnaderna för att fullgöra eventuella strategiska lagringsskyldigheter.
- b) De gasvolymerna som behövs för att tillgodose efterfrågan från skyddade kunder i enlighet med artikel 6.1.
- c) Tekniska begränsningar, inklusive tillgänglig underjordisk lagringskapacitet, teknisk gränsöverskridande överföringskapacitet och uttagsfrekvens.

Medlemsstaterna ska anmäla mekanismen för bördefördelning till kommissionen senast den ... [två månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande]. I avsaknad av en överenskommelse om en mekanism för bördefördelning senast den dagen ska medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar visa att de efterlever punkt 1 och vederbörligen anmäla detta till kommissionen.

3. Som en övergångsåtgärd, får medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar, men som har underjordiska gaslagringsanläggningar på den senaste förteckningen över projekt av gemensamt intresse som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869^{***}, efterleva punkt 1 till en del genom att räkna LNG-lager i befintliga flytande lagringsenheter tills dess att deras underjordiska gaslagringsanläggningar är i drift.
4. Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar får ge marknadsaktörer eller systemansvariga för överföringssystem, beroende på vad som är relevant, incitament eller ekonomisk kompensation för uteblivna intäkter eller för kostnader som uppstått för dem till följd av deras efterlevnad av sina lagringsskyldigheter enligt denna artikel, om dessa uteblivna intäkter eller dessa kostnader inte kan täckas av intäkter, i syfte att säkerställa efterlevnad av deras skyldighet att lagra gas i andra medlemsstater enligt punkt 1 eller genomförandet av mekanismen för bördefördelning. Om incitamentet eller den ekonomiska kompensationen finansieras genom en avgift ska denna avgift inte vara tillämplig på gränsöverskridande sammanlänkningspunkter.

5. Trots vad som anges i punkt 1, när en medlemsstat har underjordiska gaslagringsanläggningar belägna på sitt territorium och den aggregerade kapaciteten hos dessa anläggningar är större än den årliga gasförbrukningen i den medlemsstaten, ska medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar som har tillträde till dessa anläggningar
- a) senast den 1 november säkerställa att lagringsvolymerna motsvarar minst det genomsnittliga nyttjandet av lagringskapaciteten under de föregående fem åren, som fastställs bland annat med beaktande av flödena under uttagssäsongen under de föregående fem åren från de medlemsstater där lagringsanläggningarna är belägna, eller
 - b) visa att lagringskapacitet likvärdig med den volym som omfattas av skyldigheten enligt led a har bokats.

Om den medlemsstat som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar kan visa att lagringskapacitet likvärdig med den volym som omfattas av skyldigheten enligt första stycket led a har bokats ska punkt 1 vara tillämplig.

Skyldigheten enligt denna punkt ska begränsas till 15 % av den genomsnittliga årliga gasförbrukningen under de föregående fem åren i den berörda medlemsstaten.

6. När det gäller underjordiska gaslagringsanläggningar som är belägna i en medlemsstat, som inte omfattas av punkt 5 men som är direkt sammanlänkade med en annan medlemsstats marknadsområde ska den andra medlemsstaten, om inte annat anges i bilaga Ib, säkerställa att lagringsvolymerna senast den 1 november motsvarar minst den genomsnittliga lagringskapacitet som bokats vid relevant gränsöverskridande punkt under de föregående fem åren.

Artikel 6d

Övervakning och verkställighet

1. De systemansvariga för lagringssystemen ska rapportera fyllnadsnivån till den behöriga myndigheten i varje medlemsstat där de underjordiska gaslagringsanläggningarna är belägna och, i tillämpliga fall, till en enhet som utsetts av den medlemsstaten (*utsedd enhet*) enligt följande:
 - a) För 2022: för var och en av de delmål som anges i bilaga Ia, och
 - b) Från och med 2023: såsom fastställs enligt artikel 6a.4.
2. Den behöriga myndigheten och, i tillämpliga fall, den utsedda enheten i varje medlemsstat ska övervaka fyllnadsnivåerna i de underjordiska gaslagringsanläggningarna på sitt territorium i slutet av varje månad och utan onödigt dröjsmål rapportera resultaten till kommissionen.

Kommissionen får vid behov uppmana Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) att bistå med sådan övervakning.

3. På grundval av den information som lämnas av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat och, i tillämpliga fall, den utsedda enheten ska kommissionen regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen.
4. Gruppen för samordning av gasförsörjningen ska bistå kommissionen i övervakningen av fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen och ska utarbeta riktlinjer till kommissionen om lämpliga åtgärder för att säkerställa efterlevnad ifall medlemsstaterna avviker från fyllnadsbanorna eller inte uppnår fyllnadsmålen.
5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen och för att se till att marknadsaktörerna uppfyller de lagringsskyldigheter som krävs för att uppnå dem, inklusive genom att ålägga dessa marknadsaktörer tillräckligt avskräckande sanktioner och böter.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om de verkställighetsåtgärder som vidtagits enligt denna punkt.

6. Om kommersiellt känsliga uppgifter ska utbytas får kommissionen sammankalla möten i gruppen för samordning av gasförsörjningen som är begränsade till den själv och medlemsstaterna.

7. Uppgifter som utbyts ska begränsas till vad som är nödvändigt för att övervaka efterlevnaden av denna förordning.

Kommissionen, de nationella tillsynsmyndigheterna och medlemsstaterna ska se till att kommersiellt känsliga uppgifter som mottas för att fullgöra deras skyldigheter behandlas konfidentiellt.

-
- * Kommissionens förordning (EU) 2017/459 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för mekanismer för kapacitetstilldelning i överföringssystem för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 984/2013 (EUT L 72, 17.3.2017, s. 1).
- ** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).
- *** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869 av den 30 maj 2022 om riktlinjer för transeuropeisk energiinfrastruktur, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2009, (EU) 2019/942 och (EU) 2019/943 och direktiven 2009/73/EG och (EU) 2019/944, och om upphävande av förordning (EU) nr 347/2013 (EUT L 152, 3.6.2022, s. 45).”

3. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Entso-G ska senast den 1 september 2022 göra en unionsomfattande simulering av scenarier med avbrott i gasförsörjning och gasinfrastruktur, inklusive scenarier med långa avbrott i en enda försörjningskälla. Simuleringen ska inbegripa identifiering och bedömning av gasförsörjningskorridorer vid kriser och även identifiera vilka medlemsstater som kan hantera identifierade risker, inklusive med hänsyn till LNG. Scenarierna med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur och metoderna för simuleringen ska fastställas av Entso-G i samarbete med gruppen för samordning av gasförsörjningen. Entso-G ska säkerställa en lämplig nivå av öppenhet och tillgång till de modellantaganden som använts vid dessa scenarier. Den unionsomfattande simuleringen av scenarier med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur ska upprepas vart fjärde år, om inte omständigheterna kräver att uppdateringar genomförs oftare.”

b) I punkt 4 ska följande led läggas till:

”g) Med beaktande av scenarier med långa avbrott i en enda försörjningskälla.”

4. I artikel 16 ska följande punkt läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att lagringsskyldigheter enligt denna förordning fullgörs genom att använda lagringsanläggningar i unionen. Medlemsstaterna och de avtalsslutande parterna i energigemenskapen får dock innefatta frivilliga avtal om att använda lagringskapacitet som tillhandahålls av de avtalsslutande parterna i energigemenskapen för att lagra ytterligare gasolymer för medlemsstaterna.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 17a

Kommissionens rapportering

1. Senast den 28 februari 2023 och därefter årligen ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet som innehåller
 - a) en översikt över de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att fullgöra lagringsskyldigheterna,
 - b) en översikt över den tidsperiod som krävs för det certifieringsförfarande som anges i artikel 3a i förordning (EG) nr 715/2009,

- c) en översikt över de åtgärder som kommissionen har begärt i syfte att säkerställa efterlevnad av fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen,
- d) en analys av denna förordnings potentiella påverkan på gaspriser och potentiella gasbesparingar avseende artikel 6b.4.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011*.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

7. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

”4. Artiklarna 6a–6d ska inte tillämpas på Irland, Cypern eller Malta så länge de inte är direkt sammanlänkade med andra medlemsstaters sammanlänkade gassystem.”
8. I artikel 22 ska följande stycke läggas till:

”Artikel 2.27–2.31, artiklarna 6a–6d, artikel 16.3, artikel 17a, artikel 18a, artikel 20.4 och bilagorna Ia och Ic ska tillämpas till och med den 31 december 2025.”
9. Den text som anges i bilagan till den här förordningen ska införas som bilagor Ia och Ic.

Artikel 2
Ändringar av förordning (EG) nr 715/2009

Förordning (EG) nr 715/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 3a

Certifiering av systemansvariga för lagringssystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje systemansvarig för lagringssystem, inbegripet systemansvariga för lagringssystem som kontrolleras av en systemansvarig för överföringssystem, certifieras i enlighet med det förfarande som fastställs i denna artikel av antingen den nationella tillsynsmyndigheten, eller av en annan behörig myndighet som utsetts av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938* (i endera fallet, *certifieringsmyndighet*).

Denna artikel är även tillämplig på systemansvariga för lagringssystem som kontrolleras av systemansvariga för överföringssystem som redan har certifierats enligt de regler om åtskillnad som fastställs i artiklarna 9, 10 och 11 i direktiv 2009/73/EG.

2. Certifieringsmyndigheten ska utfärda ett utkast till beslut om certifiering vad avser systemansvariga för lagringssystem som driver underjordiska gaslagringsanläggningar med en kapacitet på över 3,5 TWh där, oberoende av antalet systemansvariga, de sammanlagda lagringsanläggningarna den 31 mars 2021 och den 31 mars 2022 hade en fyllnadsnivå som i genomsnitt var mindre än 30 % av deras maximala kapacitet senast den ... [150 arbetsdagar efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] eller inom 150 arbetsdagar från dagen för mottagandet av en anmälan enligt punkt 9.

Med avseende på de systemansvariga för lagringssystem som avses i första stycket ska certifieringsmyndigheten göra sitt bästa för att utfärda ett utkast till beslut om certifiering senast den 1 november 2022.

Vad gäller alla övriga systemansvariga för lagringssystem ska certifieringsmyndigheten utfärda ett utkast till beslut om certifiering senast den ... [18 månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] eller inom 18 månader efter dagen för mottagandet av en anmälan enligt punkt 8 eller 9.

3. Vid bedömningen av risker för energiförsörjningstryggheten i unionen ska certifieringsmyndigheten ta hänsyn till eventuella risker för försörjningstryggheten för gas på nationell eller regional nivå eller unionsnivå samt varje minskning av sådan risk, till följd av bland annat
- a) ägande, leveranser eller andra affärsförbindelser som skulle kunna inverka negativt på incitament och förmåga hos den systemansvarige för lagringssystemet att fylla den underjordiska gaslagringsanläggningen,
 - b) unionens rättigheter och skyldigheter gentemot ett tredjeland enligt internationell rätt, inbegripet alla avtal med ett eller flera tredjeländer som unionen är part i och som rör en trygg energiförsörjning,
 - c) de rättigheter och skyldigheter som de berörda medlemsstaterna har gentemot ett tredjeland enligt avtal som ingåtts av de berörda medlemsstaterna med ett eller flera tredjeländer, i den mån dessa avtal överensstämmer med unionsrätten, eller
 - d) andra särskilda fakta och omständigheter i fallet.

4. Om certifieringsmyndigheten konstaterar att en person som direkt eller indirekt kontrollerar eller utövar en rättighet gentemot den systemansvarige för lagringssystemet i den mening som avses i artikel 9 i direktiv 2009/73/EG skulle kunna äventyra energitryggheten eller väsentliga säkerhetsintressen för unionen eller en medlemsstat ska certifieringsmyndigheten vägra certifiering. Alternativt får certifieringsmyndigheten utfärda ett beslut om certifiering på villkor som säkerställer en tillräcklig minskning av de risker som skulle kunna inverka negativt på påfyllnaden av de underjordiska gaslagringsanläggningarna, förutsatt att villkorens praktiska genomförbarhet kan säkerställas fullt ut genom ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning. Sådana villkor kan särskilt inbegripa ett krav på att ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet överför förvaltningen av lagringssystemet.

5. Om certifieringsmyndigheten konstaterar att riskerna för gasförsörjningen inte kan minskas genom villkor i enlighet med punkt 4, inbegripet genom att kräva att ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet överför förvaltningen av lagringssystemet, och därför vägrar certifiering, ska den
- a) kräva att ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet eller varje person som den anser kan äventyra en trygg energiförsörjning eller väsentliga säkerhetsintressen för unionen eller någon medlemsstat avyttrar sitt aktieinnehav eller sin äganderättighet till lagringssystemet eller till systemansvarig för lagringssystemet, och fastställa en tidsfrist för avyttrandet,
 - b) vid behov besluta om interimistiska åtgärder för att säkerställa att en sådan person inte kan utöva någon kontroll över eller någon rättighet gentemot den ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet förrän aktieinnehavet eller rättigheterna har avyttrats, och
 - c) fastställa lämpliga kompensationsåtgärder i enlighet med nationell rätt.

6. Certifieringsmyndigheten ska utan dröjsmål anmäla utkastet till beslut om certifiering till kommissionen, tillsammans med all relevant information.

Kommissionen ska avge ett yttrande om utkastet till beslut om certifiering till certifieringsmyndigheten inom 25 arbetsdagar från en sådan anmälan.

Certifieringsmyndigheten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande.

7. Certifieringsmyndigheten ska utfärda beslutet om certifiering inom 25 arbetsdagar från mottagandet av kommissionens yttrande.
8. Innan en nybyggd underjordisk gaslagringsanläggning tas i drift ska den systemansvarige för lagringssystemet certifieras i enlighet med punkterna 1–7. Den systemansvarige för lagringssystemet ska underrätta certifieringsmyndigheten om sin avsikt att ta lagringsanläggningen i drift.
9. Systemansvariga för lagringssystem ska till den relevanta certifieringsmyndigheten anmäla alla planerade transaktioner som skulle kräva en ny bedömning av om de uppfyller certifieringskraven enligt punkterna 1–4.

10. Certifieringsmyndigheterna ska kontinuerligt övervaka systemansvariga för lagringssystem vad gäller uppfyllandet av de certifieringskrav som anges i punkterna 1–4. För att bedöma efterlevnaden ska de inleda ett certifieringsförfarande under någon av följande omständigheter:
- a) Efter mottagande av en anmälan från den systemansvariga för lagringssystem i enlighet med punkt 8 eller 9.
 - b) På deras initiativ om de har kännedom om att en planerad förändring av rättigheter gentemot eller av inflytande över en systemansvarig för lagringssystem skulle kunna leda till bristande efterlevnad av kraven i punkterna 1, 2 och 3.
 - c) Efter en motiverad begäran från kommissionen.

11. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa fortsatt drift av de underjordiska gaslagringsanläggningarna på sina respektive territorier. Dessa underjordiska gaslagringsanläggningar får endast upphöra med sin verksamhet om de tekniska kraven och säkerhetskraven inte är uppfyllda eller om certifieringsmyndigheten, efter att ha gjort en bedömning och tagit yttrandet från Entso för gas i beaktande, konstaterar att ett sådant upphörande inte skulle försämra försörjningstryggheten för gas på unionsnivå eller på nationell nivå.

Om det inte är tillåtet att upphöra med verksamheten ska lämpliga kompensationsåtgärder vid behov vidtas.

12. Kommissionen får utfärda riktlinjer för tillämpningen av denna artikel.

13. Denna artikel ska inte tillämpas på delar av LNG-anläggningar som används för lagring.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).”

2. I artikel 13 ska följande punkt läggas till:

”3. Den nationella tillsynsmyndigheten får tillämpa en rabatt på 100 % på kapacitetsbaserade överförings- och distributionstariffer vid inmatningspunkter från och uttagspunkter till underjordiska gaslagringsanläggningar och LNG-anläggningar, såvida inte och i den mån som en sådan anläggning som är ansluten till fler än ett överförings- eller distributionsnät används för att konkurrera med en sammanlänkningspunkt.

Denna punkt ska tillämpas till och med den 31 december 2025.”

Artikel 3
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

”Bilaga Ia¹

Fyllnadsbanor med delmål och fyllnadsmål för 2022
för medlemsstater med underjordiska gaslagringsanläggningar

Medlemsstat	Delmål den 1 augusti	Delmål den 1 september	Delmål den 1 oktober	Fyllnadsmål den 1 november
AT	49 %	60 %	70 %	80 %
BE	49 %	62 %	75 %	80 %
BG	49 %	61 %	75 %	80 %
CZ	60 %	67 %	74 %	80 %
DE	45 %	53 %	80 %	80 %
DK	61 %	68 %	74 %	80 %
ES	71 %	74 %	77 %	80 %
FR	52 %	65 %	72 %	80 %
HR	49 %	60 %	70 %	80 %

Medlemsstat	Delmål den 1 augusti	Delmål den 1 september	Delmål den 1 oktober	Fyllnadsmål den 1 november
HU	51 %	60 %	70 %	80 %
IT	58 %	66 %	73 %	80 %
LV	57 %	65 %	72 %	80 %
NL	54 %	62 %	71 %	80 %
PL	80 %	80 %	80 %	80 %
PT	72 %	75 %	77 %	80 %
RO	46 %	57 %	66 %	80 %
SE	40 %	53 %	67 %	80 %
SK	49 %	60 %	70 %	80 %

- 1 Denna bilaga omfattas av varje medlemsstats proportionella skyldigheter enligt denna förordning, särskilt artiklarna 6a, 6b och 6c.
För de medlemsstater som omfattas av artikel 6a.2 ska det proportionella delmålet beräknas genom att det värde som anges i tabellen multipliceras med gränsen på 35 % och genom att resultatet divideras med 80 %.

Bilaga Ib

Delat ansvar för fyllnadsmålet och fyllnadsbanan

När det gäller fyllnadsmålet och fyllnadsbanan enligt artikel 6a delar Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike ansvaret för lagringsanläggningarna Haidach och 7Fields. Det exakta förhållandet och omfattningen av det ansvaret för både Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike omfattas av ett bilateralt avtal mellan dessa medlemsstater.”
